ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΝ ἄρχισε καὶ πάλιν ἡ συμφωνία τῶν πλατάνων εἰς τὶς ρεματιές, τὰ ποτάμια, παντοῦ, ὅπου τὸ νερὸ ἠμπορεῖ νὰ συνοδεύῃ μὲ τὸ τραγούδι του τὸ ἀφρίσμα τῶν φύλλων του. Δι' αὐτὸ ὁ δασολόγος καὶ λαογράφος κ. Σεραφεὶμ Τσιτσᾶς, γράφει διὰ τὸν πλάτανον, τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτὸ ἑλληνικὸν δένδρον:

«Ὁ πλάτανος εἶναι ἀλάθητος ραβδοσκόπος. Ὅπου ὑδροφόρο στρῶμα, ὅπου ἀφρίζει κεφαλάρι, ὅπου κελαρύζει λαγκάδι, ὅπου ρυάκι καὶ πηγὴ νεροῦ, ἐκεῖ θὰ χώσῃ τὴ ρίζα του τὸ πλάτανο.

Τὸ λένε κ' οἱ δημοτικοὶ στίχοι:

1. Ὅπου δῆς πλάτανο καὶ (βάτο
τρέχει καὶ νερὸ ἀπὸ κάτω.
2. Ὁ πλάτανος θέλει νερὸ
κ' ἡ λεύκα θέλει ἀγέρα
καὶ τὸ κορίτσι φίλημα
τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα.

Κανένα ἄλλο δένδρο δὲν πάσχει τόσο ἔντονα κι' ὁμαδικὰ ἀπὸ τὴν... καρδιά του. Ὅλα τὰ πλατάνια πεθαίνουν... καρδιακά. Γιατὶ κουφαλιάζουν εὐκολα. Τὸ ἐγκάρδιο ξύλο φθείρεται γρήγορα. Οἱ τεράστιες κουφάλες τῶν πλατάνων ὑπῆρξαν γῖ αὐτό, μαζὶ μὲ τὶς σπηλιὲς τῶν βράχων, τὸ ἄσυλο καὶ ἡ στέγη τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ὅπως ἐπίσης ἡ κατοικία ἀρχαίων θεῶν. Τ' ὄνομα ναὸς ὀφείλεται στὴν ὁμοιότητα τῆς κουφάλας μὲ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχαίας θαλασσίας ἀνηφόρας, τῆς κυλινδρικῆς λέμβου. Ἔτσι ὀνομάστηκε ναὸς ἡ θεία κατοικία. Ἕνα σύγχρονο λαϊκὸ ἀίνιγμα μὲ κούφιο ἐπίσης πλάτανο παρομοιάζει τὸ χριστιανικὸ ναό:

«Κούφιος πλάτανος
κ' ἀρνὶ βελάζουν μέσα».

Μπορεῖ ὅμως νὰ ζήσει ὁ πλάτανος... ἀκάρδος πολλὰ χρόνια. Ὁ περίφημος πλάτανος τοῦ Ἱπποκράτη στὴν Κῶ (δὲν ὑπάρχει βέβαια ὁ ἴδιος, κάποιο ἀπὸ τὰ ριζοβλαστήματα τῶν ἀπογόνων) ποὺ ἔχει ἡλικίαν ἀναφερόμενη μερικῶν αἰώνων δὲν ἔχει σήμερα οὔτε μιὰ ἴνα ξύλου. Ὄχι μονάχα ἐγκάρδιο ἀλλὰ οὔτε σωμό, τὸ περιφερειακὸ δηλαδὴ ξύλο. Ἕνα λεπτὸ στρῶμα κάμβιου ἔχει ἐπενδύσει ἐσωτερικὰ τὴ χοντρὴ φλοῦδα του κι' ὅλος ὁ κορμός του πῆρε τὴ μορφὴ ἑνὸς φαρδυτάτου κυλίνδρου, ἑνὸς γάσκοντος ὀχετοῦ. Αὐτὸ τὸ λεπτὸ κάμβιο τὸν συντηρεῖ στὴ ζωὴ καὶ πρασινίζει ἀκμὴ τὸ φύλλωμα τῆς μπουνιᾶς του. Ὁ Παυσανίας ἀναφέρει ἕνα πλάτανο στὶς Καρύες τῆς Ἀραδίας ποὺ φύτευσε ὁ Μενέλαος. Στὴν Αὐλίδα δὲ ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ οἱ Ἕλληνες γιὰ νὰ ἐκστρατεύσουν κατὰ τῆς Τροίας, ἔκαναν τὶς θυσίες κάτω ἀπὸ ἕνα πλάτανο, ὅπως τραγουδάει ὁ Ὅμηρος. «Κάθη ὑπὸ πλατανίστω ὄδεν ἡέν ἀγλαὸν ὕδωρ». Τὸ στίχο αὐτὸ μοιάζει νὰ τὸν μετέφρασε ἡ γλυκύφθογγη δημοτική μας ρύσα: «Κάτω στὰ δασιὰ πλατάνια στὴν κρυόβρυστη».

Καὶ ἀληθινά, θὰ ἤθελε κανεὶς ἀτλας πολλὰς διὰ νὰ περιλάβῃ ὅλα τὰ δημοτικὰ τραγούδια, ποὺ εἴτε ἀναφέρουν τὸν πλάτανον, εἴτε εἶναι ἀφιερωμένα εἰς αὐτόν. Κάτω ἀπὸ τὸ ὑπερήφανον δένδρον, οἱ Ἕλληνες πολεμαρχοὶ ἔκαμαν συμβούλια, ἔστησαν νικητήριους χορούς, ἐπολέμησαν. Ὁ γέρο—Δῆμος πεθαίνοντας λέγει διὰ τὸν τάφον του:

Ἂν ξεφυτρώσῃ πλάτανος στὸν (ἴσκιο του ἀπὸ κάτω
νἀρχωνται τὰ κλεφτόπουλα, τ' (ἄρματα νὰ κρεμᾶνε
νὰ πλένουν τὶς λαβωματιὲς τὸ (Δῆμο νὰ σχωρνᾶνε

Καὶ ὁ γερο—Ζῆβρος, ἀποχαιρετίζων τὴν ζωήν, ἀποχαιρετίζει καὶ τὰ πλατάνια:

Ἀφήνω γειὰ στὸν Ὄλυμπο, σ' (ὅλα τὰ κορφοβούνια
σὲ σᾶς λιμέρια ἔρημα, πλατά- (νια μὲ τὶς βρύσες.

Καὶ ὅμως αὐτὰ τὰ δένδρα, ποὺ εἶναι στολίδι τῆς φύσεως, ἡ ἔκφρασις τῆς λεβεντιᾶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλωρίδα, αὐτὰ τὰ δένδρα ποὺ ἔχουν δεθῆ τόσον πολὺ μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν [illegible] ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅπως διεπίστωσα εἰς μίαν τελευταίαν μου περιοδείαν.

□

ΕΥΥΠΟΛΗΠΤΟΣ καὶ περιβαλλόμενος ἀπὸ τὸν γενικὸν θαυμασμόν, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ἕνας Βολιώτης, ἔγγαμος καὶ μὲ μεγάλην κόρην. Καὶ τὸν ἔκλαψεν ἡ σύζυγος, καὶ ἡ κόρη, καὶ ἡ παράνομος φίλη του, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπερνοῦσε τὰς ἡμέρας του, ὅταν δὲν ἦτο εἰς τὸν Βόλον. Καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἀκόμη ἐμοιράζετο καὶ τὴν κοίτην, καὶ τὰ κέρδη του.

Πρὸ ἡμερῶν, ἡ φίλη ἐπῆγεν εἰς τὸ τάφον τοῦ μακαρίτου νὰ τὸν κλάψῃ διὰ τελευταίαν φορά, προκειμένου νὰ ἐπιχειρήσῃ μακρὸν ταξίδι λησμοσύνης. Ὁ μακαρίτης φαίνεται νὰ ἦτο, ἔστω καὶ παράνομος, πολὺ καλὸς σύντροφος. Ἐνῷ λοιπὸν ἡ φίλη ἔκλαιε σκυμμένη εἰς τὸν τάφον, ἐνεφανίσθησαν ἡ νόμιμος σύζυγος καὶ ἡ κόρη τοῦ μακαρίτου. Ἡ νόμιμος, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ εἶχε κάτι μυρισθῆ, ἐπλησίασε τὴν ὀδυρομένην παράνομον καὶ τῆς εἶπε:

—Δὲν μοῦ λές, ποιὰ εἶσαι σύ;

—Κι ἐσὺ ποιὰ εἶσαι; ἀπήντησεν ἡ ἐρωτηθεῖσα.

— Ἐγώ, εἶπεν, εἶμαι ἡ γυναίκα του.

—Ἀμ καλὴ θὰ ἤσουν, εἶπε δηκτικῶς ἡ παράνομος, γιὰ νἀρχεται ὁ ἄνθρωπος νὰ ξεκουράζεται σ' ἐμένα!

Αὐτὸ ἤρκεσε διὰ νὰ ἐκμανῇ ἡ νόμιμος καὶ ν' ἀκολουθήσῃ ὀμηρικὰς καυγᾶς μὲ μαλλιοτραβήγματα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου, μέχρις ὅτου ἔφθασαν νεκροθάφται καὶ φύλακες τοῦ νεκροταφείου νὰ τὰς χωρίσουν.

Μία ἀπόδειξις καὶ αὐτή, ὅτι συχνὰ ἐκεῖνοι ποὺ ἀρέσκονται εἰς ἁπλὴν ζωήν, δὲν τακτοποιοῦν καλὰ τὰς ὑποθέσεις των, ἢ δὲν λαμβάνουν ἐγκαίρως τὰ μέτρα των, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των, ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἐνεδρεύει εἰς κάθε του βῆμα ὁ θάνατος.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

«ΛΑΪΚΑ ΛΑΧΕΙΑ»
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΝΘΗ

Τὴν λατρευτήν μας σύζυγον, μητέρα καὶ ἀδελφὴν

ΛΟΥΔΙΑΝ ΓΕΩΡ. ΜΥΛΩΝΑ

θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν τὴν 17ην τρέχ. ἐκ τοῦ χωρίου Κούμπερι Ὁ σύζυγος: Γεώργιος Μυλωνᾶς. Ἡ θυγάτηρ: Ἰωάννα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Φυλλάδια ΕΛΚΕΠΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος ἐκυκλοφόρησε κατατοπιστικὰ τευχίδια ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων τῆς δραστηριότητος του (Ὑπηρεσία Τεχνικῶν Πληροφοριῶν, Σεμινάρια, κινηματογραφικὴ ὑπηρεσία, βιβλιοθήκη, ἐκδόσεις). Τὰ τευχίδια αὐτὰ διατίθενται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἐξεδόθη ἐπίσης καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 2ον τεῦχος ἔτους 1965 τοῦ «Βιβλιογραφικοῦ Δελτίου» τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος. Ὡς γνωστὸν τὸ δελτίον αὐτὸ τοῦ ΕΛΚΕΠΑ περιλαμβάνει περιλήψεις τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν βιβλιοθήκην του, πάσης φύσεως ἐντύπων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατατοπίζωνται οἱ ἀποδέκται ἐπὶ τοῦ περιεχομένου των. Τὸ «Βιβλιογραφικὸν δελτίον» ἀποστέλλεται δωρεὰν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Φθηνὰ ἀμερικανικὰ βιβλία διὰ φοιτητάς

Ὁ ἀμερικανικὸς ἐκδοτικὸς Οἶκος FAWCETT ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν πέντε νέα βιβλία εἰς τὴν σειρὰν τῆς Φοιτητικῆς Βιβλιοθήκης, ἡ ὁποία ἀποδείκνυται ἐξ τὴν ἐκλαΐκευσιν. Βιβλία ἐκδοθέντα εἰς κανονικὴν ἔκδοσιν, ποὺ κοστίζουν ἀκριβά, ἐκδίδονται εἰς τὴν φοιτητικὴν ἔκδοσιν, σὲ σχῆμα «τσέπης», πολὺ φθηνά, μόνον 20 σέντς. Εἶναι μία σημαντικὴ προσφορὰ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ συγχρόνου μὲ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα ἀνθρώπου. Τὰ βιβλία αὐτά, ποὺ ἔρχονται καὶ εἰς Ἑλλάδα, μέσῳ τοῦ Ἀμερικανικοῦ βιβλιοπωλείου, Ἀμερικῆς 23, εἶναι τὰ κάτωθι:

HARRY GOLDEN: MR. KENNEDY AND THE NEGROES. Εἶναι ἕνα ντοκουμέντο διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ Προέδρου Κένεντυ ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐγχρώμων, ποὺ συνετάραξε τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

JOHN HERLING: LABOR UNIONS IN AMERICA. Εἶναι μία ἔκθεσις διὰ τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα τῆς Ἀμερικῆς τὸ ἰσχυρότερον τοῦ κόσμου.

EMM. JOHN HEVI: AN AFRICAN STUDENT IN CHINA. Μιὰ ἀφήγησις «πρῶτο—χέρι» διὰ τὴν ζωὴν εἰς τὴν σημερινὴν Κίναν, τὴν ἐρυθρὰν δηλαδή.

JEANNE BENDICK: ELECTRONICS FOR YOUNG PEOPLE. Τὰ «Ἠλεκτρονικὰ γιὰ τοὺς νέους». Μὲ ἁπλὰ λόγια. Ἕνα συναρπαστικὸ κείμενον.

RALPH MOODY: WELLS FARGO. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀψήφησαν παγωμένα βουνὰ καὶ ξηρὰς ἐρήμους διὰ νὰ ἐγκαταστήσουν ἐπικοινωνίας εἰς τὴν —παλαιότερα— ὑπανάπτυκτον Ἀμερικήν.

ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΤΙΟΝ ΒΙΕΤΝΑΜ ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ΤΟ ΤΟΥΪΣΤ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΡΗΠ-ΤΗΖ

ΣΑΙΓΚΟΝ. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Νοτίου Βιετνὰμ ἐξέδωκε αὐστηρὰν διαταγήν, ἀπαγορεύουσαν τὸ στρὴπ — τὴζ καὶ τὸ τουΐστ εἰς ὅλα τὰ νυκτερινὰ κέντρα, μπὰρ καὶ θέατρα.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξουσίας τοῦ Προέδρου Γκὸ Ντὶν ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ του κυρία Γκὸ Ντὴν Νοῦ εἶχεν ἀπαγορεύσει πολλὰς ἐκδηλώσεις δημοσίων διασκεδάσεων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν παντὸς τύπου χορῶν, μέτρα τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει ἐντὸς πῶν πλαισίων τοῦ ὑπ' αὐτῆς διακηρυσσομένου τότε προγράμματος λιτότητος.

Δὲν εἶχεν ὅμως ἡ κυρία Νοῦ ἀπαγορεύσει στὴν ἐποχή της καὶ τὸ στρὴπ — τήζ, διότι δὲν ἐγένοντο ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Σαϊγκὸν τοιαῦται «καλλιτεχνικαὶ ἐκδηλώσεις».

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΣΕΝΟΥ

Ἡ προσπάθεια τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀνωτάτην Παιδείαν δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς γιγαντιαία, ἀποτελεῖ δὲ σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας.

Ἀπολογισμός: Ἀττικὸν Πανεπιστήμιον, Πολυτεχνικὴ Σχολὴ Λαρίσης, Πανεπιστήμιον Κρήτης, Πανεπιστήμιον Πατρῶν, Ἰόνιος Ἀκαδημία, Φιλοσοφικὴ καὶ Μαθηματικὴ Σχολαὶ εἰς Ἰωάννινα.

Ἕνα ἔργον κολοσσιαῖον, ὑπερβαῖνον κάθε προσδοκίαν.

Ἔπαινος καὶ τιμὴ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Γ. Παπανδρέου.

Ὡς γνωστόν, τὸ ἰδικόν μας Πανεπιστήμιον ἔχει προγραμματισθῆ ὡς τὸ μεγαλύτερον πνευματικὸν ἵδρυμα τῆς χώρας.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν λεχθῆ ὅτι τὸ μέλλον τῆς πόλεώς μας ἐξαρτᾶται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὸ ἱδρυθησόμενον Πανεπιστήμιον αὐτῆς καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν μορφὴν αὐτοῦ.

Καὶ ἰδοὺ διατὶ χρειάζεται ὅλως ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Λέγω προσοχή, διότι παρατηρεῖται μία ἀδικαιολόγητος σπουδὴ εἰς ὅφος τῆς προγραμματισθείσης μορφῆς τοῦ πανεπιστημίου.

Ὅλως ἀπροσδοκήτως καλλιεργεῖται τελευταίως ἡ σκέψις ὅπως τὸ πανεπιστήμιον λειτουργήσῃ ΑΙΑΝ ΠΡΟΧΕΙΡΩΣ καὶ ὑπὸ μορφὴν 3—4 σχολῶν στεγαζομένων ΟΠΩΣ, ΟΠΩΣ.

Φοβοῦμαι μήπως ἡ ἰδέα αὐτὴ ὀφείλη τὴν μητρότητά της εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπὴν τῶν φίλων τοῦ τρίτου Πανεπιστημίου.

Δυστυχῶς δέ, τὴν ἄποψιν ταύτην δὲν ἀπέκλεισε καὶ ὁ κ. Ἰάσογλου κατὰ τὴν πρόσφατον σχετικὴν συνεδρίασιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Λέγω δυστυχῶς διότι πολὺ φοβοῦμαι μήπως ἡ ἰδέα αὕτη ἐγκλείει τὰ σπέρματα ὀδυνηρῶν ἐκπλήξεων διὰ τὴν μελλοντικὴν μορφὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεώς μας.

Καὶ δὲν δικαιούμεθα νὰ ἀγνοήσωμεν τὴν πεῖραν τοῦ παρελθόντος.

Διατρέχομεν δηλαδὴ τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωμεν τὸ Πανεπιστήμιον ὁλοκληρούμενον μετὰ εἴκοσαετίαν καὶ ΠΑΛΕΟΝ ἢ παραμένον μονίμως ὑπὸ τὴν μελετωμένην ΥΠΟΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΝ του μορφήν.

Διότι, ἂν εἴχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς πτωχοῦ ΥΠΟΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, εἴχομεν συγχρόνως ἐπιβεβαιωμένην καὶ τὴν προτεραιότητα ἐναντι τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων. Καὶ δὲν ἐπράξαμεν τοῦτο.

Καὶ διερωτᾶται κανεὶς εὐλόγως. Τί ἐμεσολάβησεν διὰ νὰ δεχόμεθα ἤδη, μίαν τοιαύτην ὀπισθοδρόμησιν; Διατί ἐγκαταλείπομεν τὴν ἰδέαν τοῦ ΠΑΝΠΡΟΥΣ Πανεπιστημίου;

Ἡ εὐθύνη ἔναντι τῆς πόλεως εἶναι βαρυτάτη καὶ δὲν νομίζω ὅτι τὴν ἀντέχουν οἱ ὧμοι τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς τῶν φίλων τοῦ Πανεπιστημίου. Τιμῶ τοὺς ἐγκρίτους συμπολίτας τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς τοὺς ὁποίους ἡ πόλις εὐχαριστεῖ διὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐνδιαφέρον των.

Παρὰ ταῦτα ὅμως δὲν δύναμαι νὰ ἀντιπαρέλθω τὸ ἀτυχές τοῦ βαπτίσματος αὐτῆς.

Διότι, ἐπιτροπὴ «φίλων» τοῦ Πανεπιστημίου μας εἶναι μία λέξις ἐστερημένη νοήματος. Πρέπει δηλαδὴ ἡ πόλις νὰ δεχθῆ ὅτι ἐγκλείει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς καὶ ἐχθροὺς τοῦ Πανεπιστημίου της;

Ἐπιτροπὴ «προωθήσεως» ναί!

Ἐπιτροπὴ «φίλων» ὄχι.

Ἀλλά, ἐπιτροπὴ προωθήσεως τῶν ζητημάτων τῆς πόλεως ὑπάρχει.

Εἶναι ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον αὐτῆς. Εἶναι δὲ οὗτοι καὶ οἱ ΚΥΡΙΩΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ.

Ἐκεῖ, θὰ ἀκουσθοῦν καὶ θὰ συζητηθοῦν ὅλαι αἱ ἀπόψεις, θὰ ἐκλεγῆ δὲ ἡ καλυτέρα λύσις.

Προφανῶς λοιπὸν ἐκεῖ ἀνήκει τὸ ΒΑΡΥ τοῦτο ἔργον τῆς προωθήσεως τῆς ἱδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεως.

Ἂς θεωρήσωμεν ἤδη καὶ τὴν προτεινομένην ἄποψιν τῆς ἱδρύσεως 3—4 Σχολῶν.

Γεννᾶται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα. Περὶ ποίων Σχολῶν πρόκειται;

Διότι τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ τὸ οὐσιῶδες. Πρόκειται εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας νὰ συμπεριληφθῆ καὶ ἡ ΙΑΤΡΙΚΗ; Ἂν ναί, τότε καὶ μόνον τότε, τὸ θέμα συζητεῖται. Ὅταν προγραματίζονται, Πολυτεχνικὴ Σχολὴ εἰς Λάρισαν, Μαθηματικαὶ Σχολαὶ εἰς Ἰωάννινα καὶ Χανιά, καὶ Γεωπονικὴ εἰς Ρέθυμνον, τί ἄλλο ἀπομένει δι' ἡμᾶς; Καὶ ἕν ἄλλο ἀκόμη. Εἰς Κρήτην ἱδρύεται πλῆρες Πανεπιστήμιον μὲ ἕδραν τὸ Ἡράκλειον, ἐνῶ δύο σχολαὶ αὐτοῦ εἰς Ρέθυμνον καὶ Χανιά.

Καὶ ἐρωτῶ: Τί θὰ συμβῆ ἐὰν μετὰ τὴν ἵδρυσιν 3—4 Σχολῶν ἐνταῦθα ξεσηκωθοῦν οἱ γείτονές μας διεκδικοῦντες τὰς ὑπολοίπους Σχολὰς μὲ ἐπιχείρημα τὸ προηγούμενον τῆς Κρήτης; Θεωρῶ ὅθεν σκόπιμον ὅπως ἀποφεύγοντες τὰς ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΤΑΣ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τῆς ταχείας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν αὐτοῦ σταδιακῶς κατὰ σχολὰς μὲ πρώτην τὴν ΙΑΤΡΙΚΗΝ, δευτέραν τὴν ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗΝ καὶ τρίτην τὴν ΠΛΗΡΗ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΝ.

Ἡ λειτουργία τῆς ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ προϋποθέτει βεβαίως καὶ τὴν ταχυτάτην ἀνέγερσιν τοῦ κρατικοῦ νοσοκομείου τῆς πόλεώς μας. Ἐλπίζω ὅτι τὰ πλεονεκτήματα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς οὐδεὶς θὰ ἀμφισβητήσῃ.

ΔΗΜ. ΚΑΤΣΕΝΟΣ
Δημοτικὸς Σύμβουλος

Νέον φέρρυ-μπὼτ Κρήτης-Βενετίας μέσῳ Πατρῶν

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1966 θὰ καθιερωθῆ νέα ἐπιβατικὴ καὶ μεταφορικὴ γραμμή, μὲ μέγιστον φέρρυ - μπώτ, μεταξὺ Κρήτης — Πατρῶν — Βενετίας. Ἡ νέα γραμμὴ θὰ ἐξυπηρετηθῆ, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, μὲ τὸ πλοῖον «Τούρ — Ἐξπρὲς», τὸ ὁποῖον θὰ ὑψώσῃ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Ἡ μεταφορικὴ ἱκανότης τοῦ σκάφους ἀνέρχεται εἰς 1000 ἐπιβάτας καὶ 120 φορτηγὰ αὐτοκίνητα. Τὰ δρομολόγια αὐτὰ θὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν προώθησιν εἰς Κεντρικὴν Εὐρώπην τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, κηπευτικῶν, ἐσπεριδοειδῶν καὶ φρούτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει ἐκδηλωθῆ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους μεγάλου ἑλβετικοῦ οἴκου.

Ἕνα κιλὸ νερὸ μετὰ τὴν οἰνοποσίαν κάνει πολὺ καλὸ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Βρετανὸς βιοχημικὸς δρ Ρ. Ρόμπινσον συνέστησεν εἰς τοὺς μπεκρῆδες νὰ πίνουν ἕνα κιλὸ νερὸ πρὶν ξαπλώσουν νὰ κοιμηθοῦν μετὰ ἀπὸ οἰνοποσίαν.

Ὁ κ. Ρόμπινσον, γράφει εἰς ἰατρικὸν περιοδικόν, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα ἀνατρέπει τὴν ἰσορροπίαν τοῦ σώματος εἰς τὴν λῆψιν καὶ ἀποβολὴν τοῦ νεροῦ καὶ τὸ σῶμα παθαίνει ἀφυδάτωσιν.

«Μπορεῖτε νὰ ἀποφύγετε τὶς δυσάρεστες συνέπειες τοῦ μεθυσιοῦ, ἐμποδίζοντες τὴν ἀφυδάτωσιν», τονίζει εἰς τὸ ἄθροον του ὁ κ. Ρόμπινσον, «ἐάν, πρὶν πέσετε στὸ κρεββάτι, πιῆτε ἕνα κιλὸ νερὸ μὲ ὀλίγο ἁλάτι. Πρόκειται περὶ ἁπλῆς θεραπείας, βασιζομένης ἐπὶ ὑγιῶν φυσιολογικῶν ἀρχῶν».

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐπαναλαμβάνεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ λειβάδιον Ἀγροτικοῦ Συνδέσμου Βραχναίων Ραλιά, ἀπάνω ἀμπέλια τῆς περιφερείας Βραχνῆ τῶν Καλαβρύτων τὴν 26ην Ἀπριλίου ἡμέραν Δευτέραν εἰς Καλάβρυτα καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον δημοπρασιῶν καὶ ὥραν 10—11 π.μ.

Βραχνέϊκα τῇ 18—4—65

Ὁ πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΖΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Ὁ γλύπτης Γερολυμάτος

ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

Τὴν Κυριακὴ ἔκλεισε ἡ Γ' ἔκθεση Πατρινῶν καλλιτεχνῶν ποὺ διοργάνωσε γιὰ τρίτη χρονιὰ ἑφέτος ὁ Φυσιολατρικὸς Σύνδεσμος στὸ μέγαρο τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης μὲ τὴν προστασία τοῦ δημάρχου.

Ἡ ἔκθεση αὐτὴ δὲν συντελεῖ μόνον στὴν τόνωση τῆς καλλιτε-

«ΑΥΛΗΤΡΙΣ»

χνικῆς κινήσεως τῆς πόλεως, ἀλλὰ παράλληλα προσφέρει καὶ τὴν εὐκαιρία ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ νὰ γίνῃ αἰσθητὴ ἡ σημερινὴ καλλιτεχνικὴ δυνατότητα τῆς περιοχῆς μας, ποὺ ὅπως φαίνεται δὲν εἶναι διὰ καὶ τόσο εὐκαταφρόνητη, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς Πατρινοὺς καλλιτέχνες κίνητρο γιὰ νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ προσπαθοῦν ἀνανεωμένοι τὴν κάθε χρονιὰ νὰ προσφέρουν ὅ,τι καλύτερο μποροῦν νὰ δώσουν. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ εἶναι ὁπωσδήποτε ἀξιέπαινη ἡ ἰδέα τῆς καθιερώσεως τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς στὴν πόλη μας. Τὰ ἐφετεινὰ ἐκθέματα ἦσαν ἀρκετά. Ἡ πιὸ πλούσια ἀντιπροσώπευση ἦταν τῆς ζωγραφικῆς. Ἀλλὰ καὶ ἔργα γλυπτικῆς καὶ ξυλογλυπτικῆς καὶ τυπογραφίας καὶ ἀνάγλυφα εἶχαν ἐκτεθῆ. Ἔργα τἀπιὸ πολλὰ παραδοσιακά. Ἁπλοποιημένες μορφές. Ἁπλὰ στὸν ὥριμο καὶ τὸν κατασταλαγμένο καλλιτέχνη ὑπῆρχαν τὰ ἔργα τοῦ νέου ποὺ γιὰ δεύτερη ἢ τρίτη φορὰ συμμετεῖχε σὲ ἔκθεση καὶ τοῦ μικροῦ ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ προσέφερε τὰ ἔργα του στὴν κρίση τοῦ θεατῆ. Ὁπωσδήποτε ἔργα διαφορετικῆς ποιότητος, διαφορετικῆς εὐαισθησίας καὶ διαφορετικῆς τεχνοτροπίας...

♣

Θὰ σταθῶ σὲ δύο γλυπτὰ ἀπὸ γύψο μὲ πατίνα χαλκοῦ, ἔργα τοῦ κ. Διον. Γερολυμάτου. Τὸ ἕνα εἶναι «Πορτραῖτο κόρης» καὶ τὸ ἄλλο ποὺ ἔχει πάρει τὸ Β' βραβεῖο γλυπτικῆς στὴ 2η Πανελλαδικὴ Νέων (1962) εἶναι μία «αὐλητρίδα». Ὁ Γερολυμάτος ἐργάζεται μὲ μερικὴ ἀφαίρεση, προσπαθεῖ δηλαδὴ νὰ δημιουργήσῃ στὴν περιοχὴ τῆς ἡμι—ἀνεικονικῆς, θὰ λέγαμε, τέχνης. Δὲν ἀθετεῖ τοὺς ἐρεθισμοὺς τοῦ περιβάλλοντος, παρὰ μόνον προσπαθεῖ νὰ τοὺς ἀναγάγῃ διὰ τῆς μερικῆς ἀφαιρέσεως στὰ ἀρχέγονα, βασικὰ γεωμετρικὰ σχήματα. Καὶ στὰ δύο του γλυπτὰ εὔκολα διακρίνει κανεὶς ὅτι ἐκεῖνο ποὺ τὰ χαρακτηρίζει εἶναι μιὰ σύνθεση εὐθειῶν καὶ καμπύλων γραμμῶν, ποὺ δὲν εἶναι παρὰ τὰ τέρματα τῶν ὄγκων. Τὰ πέρατα δηλαδὴ τῶν ὄγκων συνθέτουν κάθετες καὶ καμπύλες γραμμές. Αὐτὸ γίνεται καθαρότερα ἀντιληπτὸ στὴν «αὐλητρίδα» ποὺ ἂν προσέξῃ κανεὶς θὰ δῆ ὅτι ἕνα ρεῦμα ζωῆς ἀνεβαίνει ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἀποκορυφώνεται μ' ὅλην τὴν δυναμική του ἐκφραστικότητα στὸ πρόσωπο. Ἐδῶ ὁ καλλιτέχνης ξεκινάει ἀπὸ μιὰ καθαρὴ γεωμετρικὴ κατασκευὴ στὴ βάσι καὶ προχωρεῖ πρὸς τὰ ἄνω, μὲ μιὰ σύνθεση τῆς εὐθείας καὶ τῆς καμπύλης γραμμῆς ποὺ εἶναι στὸ τέρμα τῶν ὄγκων πρὸς τὸ πρόσωπο ὅπου ἡ ἔκφραση ξεκλειδώνεται, ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὴ γεωμετρικὴ ἀφαίρεση καὶ ἐκπέμπεται ἡ ἀκτίνα τῆς σκέψεως. Καὶ στὰ δύο αὐτὰ ἔργα ὁ καλλιτέχνης προβληματίζεται πάνω στοὺς ἐρε